

to at gjøre sig gjældende paa een Gang. Saaledes har jeg forstaaet det, men den ærede Minister vil maasse oplyse, hvorvidt jeg deri tager fejl. Men der er desuden i § 1 en anden Bestemmelse, som jeg har særdeles Meget imod. Det er den Bestemmelse, at, naar Halvdelen af de paagjældende Eiendomsbesiddere forlanger Indlemmelsen, skulle de tillige, saafremt det skal have nogen Virkning, være i Besiddelse af mindst Halvdelen af det Areal, der skal indlemmes; thi da kan jo en ganske enkelt Mand, naar han eier mere end det halve Areal, forhindre 10 — 12 Eiendomsbesiddere i at komme ind under Kjøbstaden.

Jeg kjenner et Forhold, som ligger mig meget nær, hvor den ene Side af Gaden er Landgrund, den anden Side Kjøbstadgrund; paa dette Terrain, som er delt mellem mange Eiendomsbesiddere, staar det i to Mænds Magt til enhver Tid at forhindre Indlemmelse i Kjøbstaden. Og det maa jo erindres, at Arealet meget ofte har en ganske underordnet Betydning, naar det nemlig er et Areal, som f. Ex. udgjør en stor Have, der ligger bagved Bygninger, hvor det aldrig kan faae en Anvendelse af den Beskaffenhed, som netop vilde give det sin Vægt i det foreliggende Tilfælde. Naar det er en Byggegrund, der ligger til Gaden, ja, saa har et saadant Areal en stor Betydning; men naar det ligger bagved, saa faaer det en altfor stor Indflydelse, naar det skal have den samme Vægt som det Areal, der ligger til Gaden. Vi have et andet Tilfælde med en Loft, der ligger langs med den ene Side af Byens Hovedgade, og som ogsaa henregnes til Landgrunden. Den Mand, der eier denne Loft alene, kan sælge Parceller bort til Folk, der altsaa bo paa Landet paa den ene Side af Byens Hovedgade; men han kan, naar han tilbageholder det største Areal for sig selv, forhindre, at de nogenfinde indlemmes i Byen. Der staar i Motiverne, at denne Bestemmelse er føiet til, for at ikke Eieren af en forholdsvis ubetydelig Del af Grunden skal kunne forhindre en hensigtsmæssig Indlemmelse af et maasse betydeligt Distrikt; men en saadan Indflydelse vil Eieren af en lille Grund aldrig kunne faae, thi selv om ogsaa Stemmerne iøvrigt stode lige, og hans ene Stemme gjorde Udslaget, saa vilde en saadan Modstand let kunne hæves derved, at de, der havde den største Grund, kunde bebygge en Parcel og skaffe en Stemme paa den anden Side. Derved vil hans Modstand være hævet, medens det derimod, saaledes som Lovforslaget nu er affattet, aldrig vil staa i de Mindres Magt at hindre den overveiende Indflydelse, som Eieren af et større Areal vil kunne have. Jeg vil derfor som sagt meget ønske, at denne Bestemmelse maa gaa ud af Loven, og jeg er langt mere villig til at gaa ind paa, at der skal være Majoritet blandt Eiendomsbesidderne, for at Sagen skal kunne afgjøres,

end at Arealet skal faae den her paatænkte Indflydelse.

Strup: Jeg vil ikke have mine tidligere Ytringer opfattede saaledes, at jeg tillægger dem en ganske overordentlig Vægt, thi det maa ikke overses, at det, som gives igjennem dette Lovforslag, kun er en Bemyndigelse til Regeringen, som ganske vist vil vide, ialfald saavidt muligt, til enhver Tid at iagttage det Fornødne, for at der ikke skal ske Uvillighed mod Nogen. Naar det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, har læst Lovforslaget paa en anden Maade end jeg, saa tror jeg ikke, at hans Læsning har Støtte i Udrykningene i § 1. Jeg tror ikke, at Ordet „eller“ kan forstaaes anderledes, end at enhver af de enkelte Tilslutninger i og for sig er nok til, at Regeringen kan afgjøre Sagen (C. N. Hansen: Saaledes forstaaer jeg det ogsaa), og altsaa vil ogsaa Indlemmelsen i Kjøbstaddistriktet i Enhold til Lovforslaget kunne ske til Trods for Modstand fra samtlige Beboere og Grundeiere i det paagjældende Distrikt. Da jeg har Ordet, og da det ærede Medlem har indlæst sig paa et Detailpunkt i Lovforslaget, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at, naar han imod den Bestemmelse, at ikke alene Halvdelen af Beboerne, men ogsaa Halvdelen af Grundbesiddelsen skal slutte sig til Andragendet, indvender, at det i saa Fald ubetinget stod i den enkelte store Grundeiers Magt at forhindre enhver Indlemmelse, saa er dette kun rigtigt med Modifikation, thi Ministeren vil altid kunne bestemme Indlemmelsen af det Øvrige og lade ham alene blive udenfor.

Jessen: Det er nu 14 Aar siden, at der ved det private Initiativ blev forsøgt paa at faae en Bestemmelse omtrent overensstemmende med den foreliggende indført i vor Lovgivning, og der har ved mange senere Leiligheder, hvor Kjøbstæderne have hørt Anledning til at udtale sig, været yttret et levende Ønske om, at en saadan Bestemmelse maatte komme tilstede. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min største Anerkjendelse og Paasjønne af, at den ærede Minister er fremkommen med dette Lovforslag, og jeg beder om, at de Bemærkninger, jeg nu vil tillade mig at gjøre ved dette Lovforslag, ikke maa blive ansete som en Forringelse af denne min Anerkjendelse og Paasjønne. Jeg er ganske enig i de Bemærkninger, der bleve fremsførte af det ærede Medlem her tæt ved (Strup), og som gik ud paa, at det vilde være ønskeligt, om der i den første Paragraf kom til at staa, at saadanne Grunde, som der ommeldes, kunde indlemmes, naar der kom Andragende derom enten fra Byrådet eller fra Landdistriktet; thi det vilde da blive klart af selve Loven, at det ikke er nogen Begunstigelse mod Kjøbstæderne, som der tilsigtes ved dette Lovforslag, men at den